

התשובות הנכונות

13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
2	3	1	3	2	2	3	1	2	4	3	1	4

23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
4	4	3	2	1	3	4	1	1	3

הסברים

אנלוגיות

1. התשובה הנכונה היא: (4).

נפט הוא נוזל שנמצא באדמה. שואבים אותו מהאדמה כדי לייצר ממנו **דלק**.

תשובה (1): אסם הוא מבנה גדול שבו מאחסנים **תבואה**. לא מתאים.

תשובה (2): מנוע נמצא בתוך כלי רכב, ופעולתו מאפשרת את ה**נסיעה**. זה לא יחס דומה.

תשובה (3): עז מניבה **חלב**. הדלק שמשמשים בו בסוף הוא עיבוד מסוים של הנפט שנשאב, אבל החלב אינו עיבוד של העז. הוא אינו עז בלתי מעובדת. זה לא מתאים.

תשובה (4): השיבולת היא החלק של החיטה שבו נמצא ה**קמח**. את השיבולים קוצרים ואז מפרידים את הקמח משאר חלקי השיבולת, כפי שדלק הוא למעשה זיקוק של הנפט – הפרדת החומרים הרצויים מהחומרים הלא רצויים של הנפט. מתאים!

2. התשובה הנכונה היא: (1).

התנפץ זה נשבר לרסיסים. **זגג** הוא אדם העוסק בחיתוך זכוכיות ובהתקנת חלונות. הזגג, בהקשר של ההתנפצות, אמור לתקן את החלון שהתנפץ, ולהחליף את הזכוכית שבו.

תשובה (1): נסתם, בהקשר של שרברב, זה צינור, או כוור, למשל. ה**שרברב** אמור לתקן את הדבר שנסתם. מתאים!

תשובה (2): הדבר שנאכל הוא האוכל. הוא נאכל על ידי ה**סועד**. זה לא מתאים, כי החלון לא התנפץ על ידי הזגג, אלא תוקן על ידו.

תשובה (3): החשמלאי אמור לתקן דברים חשמליים. בהקשר של אור, הרי שאם דבר מה ה**ואר**, הרי שהוא תקין. המצב שבו משהו ה**ואר** הוא אחרי שה**חשמלאי** כבר תיקן. לא מתאים.

תשובה (4): קרס, בהקשר של **מחלץ**, זה למשל, בניין. העניין הוא שהמחלץ אינו מתקן את הבניין שקרס, אלא מנסה לחלץ מתוכו את הלכודים. לא מתאים.

3. התשובה הנכונה היא: (3).

להתיר, בהקשר של סבוך, זה לפרום קשר. התואר **סבוך** (בהקשר של קשר) מתאר קשר מורכב מאוד. מה היחס בין המילים? יחס של קושי. דבר **סבוך** הוא דבר שקשה **להתירו**.

תשובה (1): **לרעוב** זה להיות במצב של חוסר אוכל. אדם **שמן** הוא אדם שאכל הרבה והשמין. היחס לא דומה.

תשובה (2): **למשש** זה להרגיש. דבר **מחוספס** דווקא קל להרגיש אותו, משום שהמרקם שלו גס מאוד. לא מתאים.

תשובה (3): אדם **עיקש** הוא אדם שאינו משנה את דעתו בקלות. קשה **לשכנע** אותו. מתאים!

תשובה (4): **להתאדות** פירושו להפוך מנוזל לאדים. דבר שהוא **נוזלי** עשוי להתאדות ועשוי לא להתאדות, תלוי בטמפרטורה. אין כאן עניין של קושי או קלות. לא מתאים.

4. התשובה הנכונה היא: (4).

רָצַף הוא זה שמתקין את הרצפות בבניין. **פּלִיס** הוא מכשיר שבודק האם משטח ישר שנבנה מאוזן או לא. אז מה היחס? **רצף** משתמש ב**פּלִיס** לצורך עבודתו.

תשובה (1): **חשמלאי** הוא אדם שמתקן רכיבים חשמליים או מכשירים חשמליים, או מטפל ברשת החשמל. **מעגל חשמלי** נמצא ברכיבים של מכשירים חשמליים וגם ברשת החשמל. מה הקשר? חשמלאי מתקן דברים שבהם מעגלים חשמליים, או מטפל בהם. זה לא אותו יחס.

תשובה (2): **אופה** יוצר **לחם**. רצף אינו יוצר פּלִיס. לא מתאים.

תשובה (3): **סבל** סוחב את ה**רהיטים** ומעביר אותם ממקום למקום. לא מתאים.

תשובה (4): **אצן** זהו ספורטאי שמתחרה בריצה מהירה למרחקים קצרים. **שעון עצר** הוא סטופר, והוא משמש למדידת זמן. אם כן, שעון העצר מודד את פעולתו של האצן. כעת נשווה ליחס המקורי – האם הפֶּלֶס מודד את פעולתו של הרָצֶף? במובן מסוים כן – הוא מודד עד כמה הרצף הצליח ליצור משטח מאוזן, כפי שהסטופר מודד כמה מהר הצליח האצן לרוץ. מתאים. זוהי התשובה הנכונה.

5. התשובה הנכונה היא: (2).

הצטדק (בהקשר של אשמה), פירושו ניסה לדחות את **ההאשמות** כלפיו. להוכיח את צדקתו בעניין מסוים.

תשובה (1): מי שהשתלח במישהו אחר, תקף אותו. בהקשר של **ביקורת**, השתלח זה הביע ביקורת בצורה תוקפנית. בשונה מהמצטדק, הדוחה אשמה שהוטחה על ידי אחרים, המשתלח משתמש בביקורת שיש לו עצמו על אחרים. לא מתאים.

תשובה (2): למילה **הצטנע** שני פירושים. פירוש אחד הוא "העמיד פני צנוע", ופירוש שני הוא: "נהג בצניעות". בהקשר של **חשיבות**, ובהשוואה לצמד המקורי, באמת ניתן לומר שאדם שמצטנע טוען שאין לו חשיבות רבה. הוא ממעיט בחשיבות של עצמו, כפי שהמצטדק ממעיט באשמה של עצמו. זה עשוי להתאים.

תשובה (3): **התרפא** פירושו הפך לבריא. כלומר, הפסיק להיות במצב של **חולי**. מי שמצטדק **טוען** שהאשמה אינה בו. הוא אינו הופך מאשם ל-לא אשם. לא מתאים.

תשובה (4): **להתלבט** זה לחשוב הרבה בלי להגיע להחלטה. זה לנהוג **בהיסוס**. אין כאן הניגוד שיש בצמד המקורי. לא מתאים.

6. התשובה הנכונה היא: (1).

מוניטין זהו שם (טוב) שיש לאדם או לחברה או למוצר. אדם **מפורסם** הוא אדם שיצא לו **מוניטין** בקרב אחרים, שאחרים מכירים את שמו.

תשובה (1): אדם **מכובד** הוא אדם שאחרים רוחשים לו **כבוד**. יש לו כבוד רב בקרב אחרים, כפי שלמפורסם יש מוניטין בקרב אחרים.

תשובה (2): אדם **מפוחד** ייתכן שאחרים **הרתיעו** אותו. זה לא אותו יחס.

תשובה (3): **גיבור** הוא אדם שמגלה אומץ בעת סכנה וייתכן שיקבל על כך **עיטור**, ויש בידיו עיטור, אך לא באותו אופן שלמפורסם יש מוניטין. ההגדרה של מי שמפורסם זה שיש לו מוניטין, כלומר, שאחרים מכירים אותו. ההגדרה של גיבור איננה שיש לו עיטור. זה לא אותו יחס.

תשובה (4): אדם **חרוץ** הוא אדם שעושה **מלאכתו** במהירות, ברצון, בהתמדה ובמסירות. זה לא שיש לו הרבה מלאכה, או שיש לו מלאכה בקרב אחרים. היחס לא דומה.

הבנה והסקה

7. התשובה הנכונה היא: (3).

תשובה (1): התשובה אינה הגיונית. על-פי שתי ההשלמות הראשונות, מסקנות המחקר הן שרוב הבמאים **כן השתתפו** בקרבות בעצמם (= אין בסיס לטענה כי הם לא השתתפו). ואולם, מפירוט המחקר מתברר דווקא כי **אף אחד מהבמאים לא השתתף** בעצמו בקרבות. תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): התשובה אינה הגיונית. על-פי שתי ההשלמות הראשונות, מסקנות המחקר הן שרוב הבמאים **כן השתתפו** בקרבות בעצמם. ואולם, מפירוט המחקר מתברר דווקא כי **רוב הבמאים לא השתתפו** בעצמם בקרבות. תשובה זו נפסלת.

תשובה (3): התשובה הגיונית. על-פי שתי ההשלמות הראשונות, מסקנות המחקר הן שרוב הבמאים **לא השתתפו** בקרבות בעצמם (= אין שחר לטענה כי הם השתתפו). ואכן, מפירוט המחקר מתברר שרק מעטים מהבמאים שנחקרו השתתפו בעצמם בקרבות, כלומר: **רובם לא השתתפו**. זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): התשובה אינה הגיונית. על-פי שתי ההשלמות הראשונות, מסקנות המחקר הן שרוב הבמאים **לא השתתפו** בקרבות בעצמם. ואולם, מפירוט המחקר מתברר דווקא כי רק בודדים לא השתתפו בעצמם בקרבות, כלומר, **הרוב דווקא כן השתתף**. תשובה זו נפסלת.

8. התשובה הנכונה היא: (2).

תשובה (1): התשובה אינה הגיונית. סדרת הדרמה הצליחה מאוד באוסטרליה, ולמרות שהצלחה הייתה גדולה מאוד, ההצלחה במדינות אחרות היא אפילו יותר גדולה. מי שטוען שסדרות אוסטרליות נחלות הצלחה גם מחוץ לגבולות היבשת **אינו שוגה** כלל וכלל, כפי שכתוב ברווח השלישי, **אלא צודק מאוד**. משום כך, תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): התשובה הגיונית. הסדרה נכשלה באוסטרליה, אבל הכישלון מתגמד לעומת הצלחתה בשאר המדינות שבהן היא הוקרנה. סדרה זו בהחלט יכולה לשמש דוגמה טובה לטוענים כי הסדרות האוסטרליות מתקבלות באוסטרליה (בכישלון) באופן שונה מאשר הן מתקבלות מחוץ לאוסטרליה (בהצלחה כבירה). זו התשובה הנכונה.

תשובה (3): התשובה אינה הגיונית. סדרת הדרמה נכשלה באוסטרליה וגם בשאר המדינות. לפי הרווח השלישי הכישלונות שנחלה הסדרה **מהווים דוגמה לטענה** שמופיעה בסוף המשפט, אך הטענה שמופיעה בסוף המשפט דווקא מדברת על כך שסדרות אוסטרליות מתקבלות באופן שונה באוסטרליה משהן מתקבלות במדינות אחרות. מכיוון שהסדרה התקבלה בדיוק באותה צורה גם באוסטרליה וגם מחוצה לה, הרי שהיא דווקא **אינה יכולה להוות דוגמה לטענה**. תשובה זו נפסלת.

תשובה (4): התשובה אינה הגיונית. הסדרה הצליחה מאוד באוסטרליה אך נכשלה מאוד בשאר המדינות. מי שיטען על סמך זאת כי הסדרות האוסטרליות אינן מצליחות באוסטרליה וכי עדיף למכור אותן לארצות אחרות, דווקא **שוגה מאוד**, ולא כפי שנכתב ברווח השלישי. תשובה זו נפסלת.

9. התשובה הנכונה היא: (2).

תשובה (1): התשובה אינה הגיונית. תכשיטיה של מינסקי אהודים על נשים חילוניות אך לא על דתיות. לאחר הנקודתיים אנו מצפים לקבל הסבר לכך. ובכן, נאמר כי הנשים החילוניות **אוהבות את התכשיטים** מפני שהן רואות בהם **הצהרה אופנתית על פתיחות**, ועד כאן זה הגיוני. לגבי הנשים הדתיות, נאמר כי הן **אינן אוהבות את התכשיטים משום שאינן חוששות מכך** שהם יגרמו לזיהוי מוטעה של העונדת עם הסמל הדתי. העובדה שהן אינן חוששות ממשהו אינה יכולה להסביר מדוע הן לא אוהבות את התכשיט, ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): התשובה הגיונית. תכשיטיה של מינסקי אינם אהודים - לא על נשים חילוניות, ולא על נשים דתיות. לאחר הנקודתיים אנו מקבלים שתי סיבות הגיוניות, מדוע התכשיטים אינם אהובים: הדתיות **אינן אוהבות את התכשיט מפני שהוא מתעלם באופן פוגע** מההבדלים שבין הדתות, ואילו החילוניות **אינן אוהבות את התכשיט משום שאינן רוצות שהוא יזהה אותן עם הסמל הדתי שעליו**. זו התשובה הנכונה.

תשובה (3): התשובה אינה הגיונית. גם הנשים החילוניות וגם הנשים הדתיות אוהבות את תכשיטיה של מינסקי. לאחר הנקודתיים אנו מצפים להסבר לכך. על הנשים הדתיות נאמר כי הן **כלל לא רואות בתכשיטים התעלמות פוגענית מההבדלים בין הדתות**, ואילו החילוניות חוששות שהתכשיט יגרום לזיהוי מוטעה של העונדת עם הסמל הדתי. מכך שהחילוניות חוששות ממשמעות התכשיט איננו מבינים מדוע הן אוהדות אותו, אלא להיפך, מדוע הן עלולות להימנע ממנו. תשובה זו נפסלת.

תשובה (4): התשובה אינה הגיונית. החילוניות אינן קונות את תכשיטיה של מינסקי, אולם הנשים הדתיות כן קונות אותם. לאחר הנקודתיים אנו מצפים להסבר מדוע הדבר כך. נאמר שהחילוניות **לא אוהבות את התכשיטים משום שהן רואות בענידת התכשיטים הצהרה על פתיחות ועל שחרור** מדעות קדומות, אך זו אינה סיבה הגיונית. גם המשך המשפט אינו הגיוני: הנשים הדתיות קונות את התכשיטים משום שהן חוששות מכך שהם **יגרמו לזיהוי מוטעה של העונדת עם הסמל הדתי שבתכשיט**.

10. התשובה הנכונה היא: (3).

לגל ולאלישבע **ערסל**, **מזרן ומיטת מים**.

לפי הנתון הראשון, **גל ישן על הערסל בכל לילה, אלא אם יש לחות גבוהה באוויר**, כלומר, אם יש לחות גבוהה באוויר, הוא לא ישן על הערסל.

לפי הנתון השני, **אלישבע ישנה על מיטת המים בכל לילה, אלא אם הלחות באוויר אינה גבוהה**, כלומר, בלחות גבוהה אלישבע ישנה על מיטת המים, ובליילה שבו הלחות לא גבוהה, היא אינה ישנה על מיטת המים.

מכיוון שבתשובות מתוארים מצבים ואנו נשאלים איזה מהמצבים האלה לא ייתכן שהתקיים, נבדוק תשובה תשובה, וננסה להראות שהמצב דווקא כן אפשרי, על מנת לפסול את התשובה.

תשובה (1): **גל ישן על המזרן**. על-פי הנתון הראשון, רק בליילה שבו יש לחות גבוהה, הוא אינו ישן על הערסל. מכך אנו מסיקים שבליילה המתואר בתשובה הלחות באוויר היא גבוהה. על-פי הנתון השני, בליילה שבו הלחות גבוהה אלישבע ישנה על מיטת המים. המצב המתואר בתשובה אפשרי, ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (2): **גל ישן על הערסל**. על-פי הנתון הראשון, גל ישן על הערסל בלילות שבהם הלחות אינה גבוהה. על-פי הנתון השני, בלילות שבהם הלחות אינה גבוהה אלישבע אינה ישנה על מיטת המים. היא גם אינה ישנה על הערסל משום שגל ישן עליו, ולכן היא ישנה בליילה זה על המזרן. זהו מצב אפשרי, ולכן תשובה זו נפסלת.

תשובה (3): **אלישבע ישנה על הערסל**. מכיוון שרק אדם אחד יכול לישון על הערסל, הרי שגל לא ישן על הערסל. על-פי הנתון הראשון, אם גל לא ישן על הערסל, הרי שהלחות גבוהה. אם הלחות גבוהה, הרי שעל-פי הנתון השני אלישבע אמורה לישון על מיטת המים שלה. מכאן, שהמצב שמתואר בתשובה זו סותר את הנתונים, ולכן הוא בלתי אפשרי. מכיוון שהתבקשנו למצוא את המצב שאינו ייתכן, זו התשובה הנכונה.

תשובה (4): **אלישבע ישנה על מיטת המים**. אם אלישבע ישנה על מיטת המים, פירוש הדבר שהלחות באוויר הייתה גבוהה. בליילה של לחות גבוהה גל אינו יכול לישון על הערסל, אך הוא יכול לישון על המזרן. המצב המתואר בתשובה אפשרי, ולכן תשובה זו נפסלת.

11. התשובה הנכונה היא: (1).

עלינו לקבוע מהו הרעיון המרכזי בקטע המצוטט. ראשית ניגש לציטוט ונתמצת אותו במילים פשוטות במטרה לזקק רעיון מרכזי ולאחר מכן ניגש לתשובות.

ברברי אומרת כי למרות שדיברו רבות על האבולוציה והציוויליזציה (המתייחסות להתקדמותו של האדם מבחינה גנטית ומבחינה תרבותית), עדיין רוב בני האדם לא התקדמו והם מאמינים באלים המפקחים על גורלם. משמע: למרות הקדמה הגנטית והתרבותית, האדם עדיין משמר את האמונה באלים, כפי שנהג משחר האנושות. נבדוק תשובות:

תשובה (1): האנשים ממשיכים להאמין באלים כפי שהיה מקדמת דנא, למרות כל מה שנאמר.

12. התשובה הנכונה היא: (3).

כדי להבין את ההשוואה שעושה אחותו של אריק, עלינו להבין את הרעיון הכללי במשל שלה, ולקשר אותו לסיטואציה שתוארה לנו. הרעיון הכללי במשל הוא שכאשר מוסיפים חלק למשהו קיים, יש לבדוק תחילה את חוזקו של הקיים. בהקשר של לימודי הסינית עליהם מדובר – אחותו של אריק תומכת בדרישתה של המורה לבחון את שליטתו של אריק בדקדוק – היא משווה בין השליטה בכללי הדקדוק לבין יסודות הבניין, ומשווה את ההשתתפות בקבוצת הלימוד לבניית קומה חדשה. התשובה המתאימה להבנה זו היא תשובה (3).

13. התשובה הנכונה היא: (2).

עלינו למצוא טענה שמחלישה את טענתם של מנהלי חברת "לוינזון", לפיה השיטה שלהם למציאת מאגרי נפט יעילה במיוחד. נחפש בתשובות טענה שתגרום לנו לפקפק בטענה זו:

תשובה (1) אינה מחלישה את הטענה. מחקר ובו נתונים דומים למחקר שכבר הציגו מנהלי חברת "לוינזון" יכול דווקא לחזק את טענתם של המנהלים (ואולי אין כאן חיזוק, שהרי המידע כבר פורסם במחקר קודם. כך או כך – החלשה בוודאי אין כאן).

תשובה (2) מחלישה את טענת המנהלים כיוון שהיא מספקת הסבר חלופי לתוצאות המרשימות של הקידוחים – ייתכן מאד שאחוזי ההצלחה הגבוהים נובעים מכך שהקידוחים נעשים בסמוך לשדות פעילים, ולא כתוצאה משיטה יעילה במיוחד לאיתור מאגרי הנפט.

תשובה (3) אינה מחלישה ואינה מחזקת: לא ברור מה הקשר בין איכות הנפט המופק מהקידוחים לבין יעילות השיטה במציאת מאגרי נפט.

תשובה (4) מחזקת מעט את הנחתו של אלי, כיוון שאם מספר הקידוחים גדול, לא ייתכן שההצלחה היא "עניין של מזל", וכנראה שבאמת נעשה כאן שימוש בשיטה יעילה לאיתור מאגרי הנפט (זוהי שלילה של הסבר חלופי).

14. התשובה הנכונה היא: (3).

הפסקה מתארת מצב שבו הפחמן הדו-חמצני פוגע בשוניות האלמוגים, אך לא שמים לב לכך, מכיוון שבתחילה התהליך דווקא חיובי - השוניות משתמשות בפחמן הדו-חמצני וגדלות. הבעיה היא שמטמפרטורה מסוימת המים מחמיצים, ונגרם נזק רב ומהיר. תשובות (1) ו-(2) הן חלקיות וחד-משמעיות מדי, מכיוון שהן מתארות רק חלק מהתהליך, ולא את כולו.

התשובה הנכונה היא (3).

15. התשובה הנכונה היא: (1).

עלינו לקבוע מה תהיה התשובה המדויקת ביותר לשאלה: "מהו אדם?", על פי פירסיג. ניגש לציטוט שבפסקה ונבין אותו במילים פשוטות, תוך התמקדות בשאלה "מהו אדם?". פירסיג טוען כי טעות היא להניח שהאישיות היא סוג מסוים של רכוש, או חליפה. למעשה הוא אומר כי האישיות היא לא אביזר או חפץ נלווה, אלא העיקר. הוא ממשיך ואומר שהעצמות והבשר (כלומר הגוף), והסטיסטיקה המשפטית הם הבגדים שלובשת האישיות, כלומר הם הנלווים לאישיות - שהיא עיקרו של אדם. אם כן על-פי פירסיג, אדם הוא קודם כל האישיות, וכל היתר נלווה, ככתוב בתשובה (1).

16. התשובה הנכונה היא: (1).

עלינו למצוא טענה שאינה מחלישה. נעבור על התשובות ונבדוק כיצד המידע שבהן משפיע על תהליך ההסקה. אם המידע מחליש את מסקנתו של שלומי, התשובה תפסל. אם המידע מחזק, או אינו רלוונטי - הרי שזו התשובה שאנו מחפשים.

ראשית, נבין את טענתו של שלומי ואת תהליך ההסקה שלו במילים שלנו: שלומי טוען שארדיטיס חשב שרומא לא שלטה ביוון, אלא רק השפיעה על אופי השלטון היווני. הוא מסיק זאת מכך שארדיטיס משתמש בביטוי "השלטון הרומאי" (שיכול לרמז על סגנון שלטוני ולא על מי ששולט) ולא בביטוי "שלטון רומא" (שממנו ברור שרומא היא השולטת). **כעת נבדוק את התשובות:**

תשובה (1): אינה רלוונטית. העובדה שבשני מקומות בספר נפלה טעות ובמקום הביטוי "שלטון רומא" הופיעה רק המילה "שלטון" אינה רלוונטית, שכן שלומי קרא את הספר העברי והוא מתייחס רק לאותם מקומות בהם הופיע הביטוי המלא, וזה כנראה הופיע מספר פעמים, אחרת שלומי לא היה יכול לטעון את טענתו. לשם שלמות ההסבר נבדוק את יתר התשובות:

תשובה (2): מחלישה את טענתו של שלומי, כיוון שברור מתוכה שארדיטיס חושב שרומא שולטת ביוון (ועושה את זה גרוע וכואב).

תשובה (3): מחלישה את טענתו של שלומי. בתחילת השאלה מצוין כי הספר של ארדיטיס נכתב לאחר התבוסה ליוון. אם הרומאים השתוקקו לשלוט ביוון, והמלחמה, בה ניצחו, אפשרה להם להגשים שאיפה זו, הרי שהשלטון היה רומאי.

תשובה (4): מחלישה את טענתו של שלומי. הספר נכתב ביוונית, ובשפה זו אין הבדל בין שני הביטויים ביניהם הבחין שלומי ועליהם ביסס את טענתו. מכיוון ששלומי קרא את הספר בתרגומו העברי, הרי שהוא נחשף רק לביטוי בו בחר מתרגם הספר, ומבחירתו של המתרגם לא ניתן ללמוד על עמדתו של ארדיטיס עצמו.

17. התשובה הנכונה היא: (4).

עלינו לבדוק באיזה מהמקרים שבתשובות יש הפרה וודאית של החוק. ראשית ניגש לסעיפי החוק **ונבין אותם במילים פשוטות** ולאחר מכן ניגש לתשובות.

סעיפי החוק מתייחסים ללוח הזמנים שעל רשות ציבורית לעמוד בו, כאשר היא מודיעה לאזרח המבקש מידע על החלטתה בדבר גילוי מידע זה. כלומר: תוך כמה ימים על הרשות הציבורית להודיע לאזרח מה החליטה (החלטה יכולה להיות חיובית או שלילית בנושא גילוי המידע). סעיף (ב): הודעה ראשונה על החלטת הרשות הציבורית תהיה עד 30 יום מיום הבקשה. במהלך 30 הימים הראשונים ניתן להאריך ב-30 ימים נוספים, אך יש להודיע על כך בכתב למבקש ולנמק. סעיף (ג) מתייחס להארכה נוספת: ניתן להאריך את התקופה האמורה בסעיף (ב) – שהיא כאמור 30 ימים עם אפשרות ל-30 ימים נוספים – ההארכה הנוספת צריכה להיות מנומקת, ובכל מקרה לא תעלה על 60 ימים נוספים. כלומר תקופת הזמן המקסימלית היא 30 ימים + 30 ימים + 60 ימים – כאשר כל הארכה צריכה להיות בכתב ובמסגרת הזמן שקדם להארכה. נבדוק תשובות:

תשובה (4): על המכתב הראשון (כלומר תגובה ראשונה בטרם הארכה כל שהיא), להגיע אל האזרח לא יאוחר מ-30 ימים מרגע שהגיש את הבקשה. מקרה זה מהווה הפרה וודאית של החוק. מתאים.

תשובה (1): מכתב שלישי לאחר 100 ימים מיום הבקשה לא מהווה עבירה וודאית על החוק. נראה כיצד: יתכן שהמכתב הראשון התקבל במסגרת 30 הימים הראשונים והיווה הודעה על הארכה ב-30 ימים נוספים. המכתב השני התקבל במסגרת ההארכה והודיע (כפי שסעיף ג' מאפשר) – על הארכה נוספת שיכולה להיות ל-60 ימים נוספים. (סה"כ 120 ימים אופציונליים). לגבי ההחלטה עצמה לפיה יואב לא יוכל לקבל את החומר שביקש: החוק לא מתייחס לגוף ההחלטה, היא יכולה להיות החלטה שלילית. אפשר לפסול.

תשובה (2): על ההחלטה הראשונה להגיע תוך 30 יום מרגע הבקשה ותנאי זה מתמלא במקרה המוצג. אין עבירה על החוק. אפשר לפסול.

תשובה (3): מכתב שני לאחר 50 יום המודיע על הארכה נוספת אינו מהווה עבירה וודאית על החוק. נראה כיצד: יתכן שהמכתב הראשון התקבל במסגרת 30 הימים הראשונים והיווה הודעה על הארכה ב-30 ימים נוספים, לפיכך מכתב שני לאחר 50 יום נמצא בגדר 60 הימים האפשריים. במסגרת מכתב זה ניתן להודיע על הארכה נוספת (כפי שמאפשר סעיף ג' בשל היקפו או מורכבותו של המידע), ההארכה הנוספת יכולה להיות עד 60 ימים. ולפיכך הארכה שניה של 30 ימים היא אפשרית. אפשר לפסול.

קטע קריאה

18. התשובה הנכונה היא: (3).

בשורות (3-4) נכתב: "... מתווסף, באמצעות השכל, ידע שאנו מפתחים על ידי חשיבה, אינטואיציה והקשה לוגית". כלומר, האינטואיציה היא דרך לפתח ידע באמצעות השכל.

19. התשובה הנכונה היא: (1).

בשורות (5-6) נכתב: "האדם שומע, רואה וחווה את העולם, ומהתנסויותיו בעולם הוא לומד את צפונותיו". כלומר, האדם לומד את צפונותיו של העולם (פירוש המילה "צפונותיו" הוא: סודותיו).

20. התשובה הנכונה היא: (2).

בשורות (6-11) נכתב: "נמחיש את המחלוקת בין הזרמים לפי עמדתם לגבי מקורו של מושג הסיבתיות ... כאשר צלחת נופלת לרצפה ומתנפצת, אנו מסיקים כי הנפילה היא אשר גרמה להתנפצות הצלחת. המחלוקת היא סביב השאלה האם מושג הסיבתיות טבוע בנו מלידה... או שמא מקרים קודמים שחווינו... גרמו לנו להסיק כי בין שני האירועים מתקיימת סיבתיות". כלומר, שני הזרמים מסכימים כי ההתנפצות נגרמה מהנפילה, אך הם חלוקים בשאלה כיצד האדם יודע זאת.

21. התשובה הנכונה היא: (3).

בשורות (12-13) נכתב: " הפילוסוף קאנט הציע תשובה... השכל והחושים פועלים יחד בתהליך הכרתנו את העולם".

22. התשובה הנכונה היא (4).

בשורות (21-23) נכתב: " מושג הסיבתיות שלנו כולל בהכרח תפיסה מסוימת של זמן... עם זאת, איננו יכולים לדעת בוודאות האם הזמן, כשלעצמו, אכן זורם ומשתנה..."

23. התשובה הנכונה היא (4).

בשורות (25-29) נכתב: "...התפיסה שלפיה הדברים כפי שהם לעצמם אינם נגישים לנו, הביאה לצמצום רב מדי של תחום העיסוק הפילוסופי... היא שדחפה את הפילוסופים בני ימינו לעסוק יותר מדי במה שנמצא בינם לבין המשקפיים שעל חוטמיהם, ופחות מדי במה שנמצא מעבר למשקפיהם. כך למשל, השאלה הפילוסופית הקלאסית "ממה מורכב העולם?" נחשבת כיום לנחלתן הבלעדית של הפיזיקה והכימיה". כלומר, השאלה "ממה מורכב העולם?" מובאת כדוגמה לשאלה שכיום הפילוסוף אינו עוסק בה, והיא משולה למה שמעבר למשקפיו (ולא למה שבינו לבין המשקפיים).